

FANCY-FAIR TEN BATE VAN DE ST.-VINCENTIUSSTICHTING TE DELFT.

Te Delft wordt ten bate van de St.-Vincentiusstichting een zevendaagsche Fancy-fair gehouden, die zich in een bijzondere belangstelling van het publiek verheugen mag. Wij brengen hierboven een tweetal foto's van dezen weldadigheids-bazar. Links: Het uitvoerend comité, dat geen moeite ontzag om de tentoonstelling zoo goed mogelijk te doen slagen. In het midden zittend de ZeerEerw. heer Deken De Graaf uit Delft, eere-voorzitter van het comité. Rechts: Een groepje aardig gecostumeerde dames, die zich zeer beijverden om door den verkoop van bloemen enz. geld in te zamelen voor de armen van de „St.-Vincentius". *(foto v. Tol.)*

De man was een beetje bleek, dat was alles, voor 't overige was hij de beleefde, voorkomende man van de wereld, dien hij zich den afgeloopen dag getoond had. Alleen was duidelijk aan hem te zien, dat het bezoek hem ten zeerste bevreemdde.

Meissen vertelde hem in 't kort dat er opnieuw brand uitgebroken was en dat hij hierheen gekomen was om den burgemeester hiervan te verwittigen. (Ik keek Meissen van ter zijde aan. Sprak hij de waarheid wel ?) Dat was ook de reden, vervolgde hij, van de ongewone drukte op straat.

De mededeeling van den nieuw uitgebroken brand maakte op den heer Lisman een diepen indruk. Hij keek ons met half versuften, half verschrikten blik aan en mompelde: „Het was dus geen droom !"

Op dit oogenblik werd er hard gescheld.

„Spijker," vervolgde de heer Lisman, „ga eens zien, wie daar is !"

De knecht opende de voordeur en nu stormden eenige mannen in de grootste opwinding naar binnen. Een van hen, een stevige boerenman, liep recht op den heer Lisman toe.

„Nou, meneer de Burgemeester," riep hij hem toe, „eindelijk hebben we den schurk. Hij heeft ons laten loopen, maar we hebben hem in de gaten gehouden. Hij is bij u den tuin doorgegaan en in huis geklommen."

„Wat ? Die man. . . . de brandstichter hier in mijn huis ?" riep de heer Lisman uit, aan de grootste ontsteltenis ten prooi. „Wat moet die hier doen ? Heeft u iets gezien, heeren ?" vroeg hij, zich tot ons wendende.

„Niet in 't minst !" antwoordde Meissen snel, en ik vroeg mijzelven af, waarom hij geen melding maakte van het gelaat dat we aan het raam gezien hadden.

We zagen nu verschillende mannen onderzoekende blikken in de kamer werpen, zooals te voren de misdadiger gedaan had, dan verwijderden ze zich weer, om achter het huis te gaan zien.

Uit dit alles bleek dat ze het spoor van den brandstichter kwijtgeraakt waren, of misschien vreesden dat hij weer ontsnappen zou.

De heer Lisman, van den eersten schrik bekomen, trad onmiddellijk handelend op ; hij verzocht ons hem behulpzaam te zijn bij het opsporen van den brandstichter. Voorafgegaan door den huisknecht en met behulp van den boerenman, en een intusschen gearriveerden politieagent, werd een nauwkeurig onderzoek ingesteld zoowel in het huis als in den tuin, doch zonder resultaat. Eindelijk verlieten de mannen de woning en ook Meissen en ik zochten ons hotel weer op.

„Waarom vertelde je niet wat wij gezien hadden ?" vroeg ik mijn vriend op den terugweg.

„Omdat, waarde Zijlstra, ik niet in de stommiteit wilde vervallen van deze eenvoudige boerenmenschen," was het antwoord. „De brandstichter is in Lisman's huis geweest, misschien is hij er thans weer. In allen geval ben ik er zeker van dat hij bij den burgemeester bekend is en door dezen beschermd wordt. Dat is zoo helder als glas. Hoe is 't anders te verklaren, dat de huisknecht in het holle van den nacht geheel gekleed op zijn meester zit te wachten ? En hoe vreemd is de houding van den burgemeester, die van de drukte op straat langen tijd niets hoort, beweert zoo uit zijn bed te komen en van brand gedroomd te hebben ? Ik kan het mysterie nog niet geheel oplossen, maar zooveel weet ik al, dat de brandstichter in relatie staat met den achtbaren burgervader en dat we slechts den laatste in het oog behoeven te houden om den eerste te vangen. Het lastige van het geval is dat die knecht Spijker ook in 't complot is, hoewel ik nog niet begrijp welk een rol hij in dit drama speelt. In allen geval, bij een volgende gelegenheid zullen we ons van dezen man meester maken, maar dan zullen we Willemsen meenemen, want daarvoor moeten we met ons drieën zijn. Dit is ook raadzaam ten opzichte van dien krankzinnigen brandstichter, waaraan we de handen wel vol zullen hebben."

Vier dagen gingen zonder ongevallen voorbij en Meissen begon al vrees te koesteren dat de bandiet de plaat gepoetst had om elders zijn wandaden te beginnen, toen ik den vijfden nacht door den inspecteur gewekt werd met de mededeeling dat er opnieuw en nu meer in de nabijheid brand was uitgebroken. Het was ongeveer hetzelfde uur van den nacht als de vorige maal. Ditmaal gingen we evenwel anders te werk. We begaven ons weder, nu met ons drieën, naar de woning van den burgemeester, doch nauwelijks had Spijker, de huisknecht ons opengedaan of Meissen wierp zich op den man, die in enkele minuten door ons geboeid was.

Onmiddellijk begaven we ons naar de slaapkamer van den he r Lisman, het bed was beslapen, doch van den bewoner geen spoor te vinden. Waar kon deze zijn ? Was hij zijn beschermeling gaan zoeken of helpen ? Terwijl we het huis doorzochten vonden we de deur van het souster-

DE UTRECHTSCHE BOSCH- EN-DUIN-WEEK.

Ten bate van de zwakken en zieken, die in Bosch en Duin herstel van krachten moeten zoeken, wordt te Utrecht een zoogenaamde Bosch- en- Duin-week gehouden, waaraan een weldadigheidsbazar verbonden is. Onze foto geeft een kijkje op de aardig ingerichte fancy-fair, waaraan een druk bezoek ten deel valt. *(foto Jochmann.)*

DE KOMST DER EERW. SCHOOLZUSTERS IN DE PAROCHIE VAN HEILIGE ANNA TE AMSTERDAM.

Ter gelegenheid van het feit, dat het 12½ jaar geleden was, dat de Eerw. Schoolzusters in de Parochie van Heilige Anna te Amsterdam kwamen, werd door het meisjeskoor der Congregatie van de Heilige Familie „Maris Stella", een opvoering gegeven van het drama „De Heilige Cecilia", waarvan wij hierboven de apotheose (links) en een scène uit het tweede bedrijf in beeld brengen.